

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΗΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἔγγραφα δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ ἑλ. 8 σελ. 25 φρ.
Ἡ ἡμίσεα . . . 15 "
Ἡ γραμμή . . . 0.25 "

Μελέται ἐπιστημονικαί,
κοινωνικαί καὶ διδακτικαί,
σύμφωνοι πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦ Ἡμερησίου κα-
ταχωρίζονται.

Διεύθυνσις: Rédaction de la Revue grecque «Πανδαισία» — VARNA (Bulgarie).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως ὑπὸ Ι. Τάτσογλου. — Πρακτικαὶ ὁδηγαί περὶ τῶν ἀμπελῶν. — Ἀνάλυσις τοῦ Α' καὶ Β' βιβλίου «Ἀπολωλότος Παραδείσου» τοῦ Μιλτωνος. — Μελέτη ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ μνήμῃ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἡ ναυτικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. — Ποικίλα. — Τὰ ἐνταῦθα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγελία.

Παρακαλεῖται καὶ πάλιν ἕναστος κατ' ὄνομα τῶν φίλων ἡμῶν συνδρομητῶν νὰ ἀποστείλῃ ὡς γνωρίζει τὸ σμικρὸν ἀντίτιμον τῆς ἐτησίᾳς αὐτοῦ συνδρομῆς, ὑποστηρίζων τὸ φύλλον καὶ γινόμενος οὕτω δεύτερος ἐκδότης αὐτοῦ.

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΑΠΟ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

ἡ σιγμαίνει ἡ λέξις προορισμὸς ὑπὸ τὴν αὐτοστροφωτῆν φιλοσοφικὴν αὐτοῦ ἔννοιαν; Ἡ λέξις, προορισμὸς εἶνε ἐν τῶν σβαρωτάτων ἐν τῇ ἐπιστῇ τῆς φιλοσοφίας ζητημάτων. Καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτοῦ, καίτοι δὲν εἶνε ἔργον τοῦ παρόντος, οὐχ ἦτον, χάριν τῶν φίλων ἀναγνωστῶν τῆς «Πανδαισίας», ἀνάγκη νὰ παράσχῃ ἐνταῦθα σύντομόν τινα διασάφησιν τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.

Ἐν πρώτοις ἐρωτᾷ τις: εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἡ τάσις πρὸς κτῆσιν καὶ ἀπόλυσιν πάντων τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, ἥτοι ἡ τάσις πρὸς εὐμαίρειαν; (πρὸς ἐπίτευξιν τούτου τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀνθρώπων συνεινῶσιν ἀπάσας τὰς προσπάθειας αὐτῶν), ἡ τοῦναντίον ἡ παντελὴς πάντων ἐν παντὶ ἀποξένωσις ἀπὸ τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν καὶ ἡ διηνεκὴς παραπομπὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ἐπέκεινα τοῦ τῆρου ἀγαθὰ; Οὐδέτερον

τούτων. Συνίσταται ἄρα εἰς τοῦτο, τὸ νὰ προάγῃται τις εἰς ὑψηλὰς κοινωνικὰς θέσεις, εἰς ἀξιώματα, ἢ εἰς τὸ νὰ ἀπολαύῃ τις τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ κόσμου; Οὐτε. Διότι ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις, ἃς οἱ ἄνθρωποι ἀπονέμουν εἰς ἄτομόν τι, ἀπεδείχθησαν ἀείποτε γελοῖαι. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἀνῆγειραν πολὺν ἀνδριάντας καὶ θείας ἀπέδωκαν τιμὰς εἰς πρόσωπα, ἅτινα αὐτοὶ διεκωμῶδησαν, ἐξηρτέλιταν καὶ εἰς μαρτυρικὸν θάνατον τέλος κατεδίκαν. Συνίσταται ἄρα γε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ νὰ εἰσέλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, νὰ παιδοποιῇ καὶ νὰ ἰδῇ τέκνα καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ; Οὐτε. Διότι τοῦτο εἶνε ἴδιον καὶ τῶν ἀλόγων ζώων. Συνίσταται τέλος πάντων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας; Οὐδὲ εἰς ταύτην. Διότι κατ' αὐτὴν, πρόσωπόν τι τότε μόνον δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐν τῇ πληρῇ ἐννοίᾳ τῆς λέξεως ἐσωτερικῶς ἐλεύθερον, ἥτοι τέλειος ἡθικὸς χαρακτήρ, ὅταν ἔλῃ ὅτι ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀνεπτύχθῃ συμφώνως καὶ τελείως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν λοιπῶν ἡθικῶν ἰδεῶν. Οὕτως ἄρα δι' οὐδεμιᾶς ἄλλης ἡθικῆς ἰδέας δύναται τὸ πρόσωπον νὰ ὀνομασθῇ ἡθικῶς ἐλεύθερον, χωρὶς νὰ ληφθῇ πρὸ ὀρθολογῶν καὶ τὸ ποιῶν, ἥτοι τὸ περιεχόμενον τῶν λοιπῶν ἡθικῶν ἰδεῶν. Ἐπειτα ἄρα ἐκ τούτου ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται εἰς τὴν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ πραγμάτωσιν τῶν πέντε ἡθικῶν ἰδεῶν: α') τῆς ἰδέας τῆς ἡθικῆς τελειότητος, β') τῆς ἰδέας τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας, γ') τῆς ἰδέας τῆς ἡθικῆς ἀγάπης, δ') τῆς ἰδέας τῆς δικαιοσύνης καὶ ε') τῆς ἰδέας τῆς ἀνταποδόσεως. Σπουδαιόταται δὲ πασῶν τῶν ἡθικῶν τούτων ἰδεῶν εἶνε ἰδίᾳ ἡ ἰδέα τῆς ἡθικῆς ἀγάπης, ἥτις εἶνε ἡ κορωνὶς, οὕτων εἰπεῖν, πασῶν τῶν λοιπῶν ἡθικῶν ἰδεῶν, τέσον ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, ὅσον καὶ ἐν τῇ θρησκείᾳ: «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Ἰωάν. Α' ε-

πιστ. κεφ. δ') καὶ β) ἡ τῆς ἠθικῆς τελειότητος. Καὶ περὶ μὲν τῆς ιδέας τῆς ἠθικῆς ἀγάπης παρέχει ἡμῖν λαμπροτάτην καὶ ἀκριβεστάτην εἰκόνα ὁ Πλάτων τοῦ Χριστιανισμοῦ, Παῦλος ὁ Ἰουδαῖος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ λέγων: «Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν, ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον· καὶ ἐάν ἔχω προφητεῖαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ἄρῃ μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμί. καὶ ἐν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ· συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκ πίπτει» (καφ. ιγ' ἐδάφ. 7-8).

Τῆς δὲ ιδέας τῆς ἠθικῆς τελειότητος τοῦ μὲν ποι-οῦ αὐτῆς ἡ ἀξία ὁρίζεται ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν λοιπῶν ἠθικῶν ιδεῶν, τοῦ δὲ ποσοῦ αὐτῆς, ὅπερ εἶνε τρι-ῶν εἰδῶν α') ἐκ τῆς ἐντάσεως, τῆς ἀντιστάσεως, δη-λα δὴ τῶν κωλυμάτων, ἅτινα ὁ ἄνθρωπος δέον νὰ ὑπερνικήσῃ, ὅτε ἐπαινῆται ἡ δραστηριότης τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρία αὐτοῦ, ἡ τῆς διήνεκους προσπάθειας αὐτοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του, ὅτε ἐπαινῆται ἡ ἐπι-μονὴ· ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτοῦ· β') ἐκ τῆς ἐκτάσεως, ὅτε ἐπαινῆται ἡ ἐπέκτασις τῆς βουλήσεως αὐτοῦ, ἡ ποικιλία τῶν ἐνεργειῶν, τὸ πολυμερές ἐνδια-φέρον καὶ ἡ δεξιότης αὐτοῦ ἐν διαφόροις κύκλοις· καὶ γ') ἐκ τῆς συγκεντρώσεως, τῆς ἐνότητος καὶ συστη-ματοποιήσεως δηλονότι τῶν ποικίλων αὐτοῦ προσπα-θειῶν εἰς ἓν ὁλικὸν ἀποτέλεσμα, ὅτε ἐπαινῆται ἡ σύ-νεσις καὶ ἡ φρόνησις αὐτοῦ, ἡ ὑποτάσσουσα πᾶσας τὰς ἐνεργείας αὐτοῖς εἰς ἓνα κύριον σκοπόν.

Οὕτω λοιπὸν διὰ τῆς ιδέας ταύτης τῆς ἠθικῆς τελειότητος ἀνοίγεται εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ὁδὸς τῆς ἀ-διαλείπτου προόδου καὶ εὐρύνεται ἐν ἐκάστη βαθμίδι τῆς τελειότητός του ὁ πνευματικὸς ὁρίζων αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἐπαναπαύεται ὑπὸ τῶν ἤδη ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτευχθέντων, ἀλλ' ἀείπτως τείνει πρὸς τὰ πρόσω. Ὅθεν διὰ τῆς ἐ-δέας ταύτης, τῆς ἠθικῆς τελειότητος ἀνῆλθον καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, (καὶ δὴ ἐν διαστήματι ἐνὸς αἰῶνος) — τὰ αἰθέρια ὕψη τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου καὶ μετέβαλον ἐκ τούτου ἅπασαν τὴν ἔψιν τῆς τε ἀνοργά-νου καὶ ὁργανικῆς φύσεως, γεγονός, ὅπερ χιλιετηρίδας

δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσι. Καὶ ὅποιον λοιπὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης γιγαντιαίας ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἐν τε ταῖς ἐπιστήμασι καὶ ταῖς τέχναις, πάντες βεβαίως βλέπομεν καὶ γινώ-σκομεν. Τὰ ἄλλατε ἀσθενέστερα ἔθνη ἀπέβησαν βαθυμη-δὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἰσχυρότερα τῶν πρότερον ἰσχυρο-τάτων. Ἡ σοφὴ Γερμανία διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν μεγάλων αὐτῆς φιλοσόφων, θεολόγων καὶ ποιητῶν τοῦ Καντίου, τοῦ Fichte, τοῦ Schleiermacher, τοῦ Quetelet κλπ. ἐξήγειρε τὸ μέγα ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν ἥρω-νημα τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ εἰς τρόπον, ὥστε ἔρατο πε-ριφανῇ νίκην κατὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐν ἔτει 1870 Γαλλίας. (Ἐπεται τὸ τέλος)

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν

διὰ τὸν καθένα

Πῶς νὰ φυλαχθῶν τ' ἀμπέλιμα μας ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀρρώστια, ποῦ τὰ κατ-στρέφει, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν

ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΝ

(εἶδος Μπαλαστρά)

3). Η ΠΕΡΥΣΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ὅλοι οἱ ἀμπελουργοὶ γινώρizzουν τὴ μεγάλη κα-ταστροφὴν, ποῦ ἔφερε εἰς τ' ἀμπέλιμα ὁ Περωνόσπορος τὸν περασμένο χρόνον. Αὐτὸς εἶνε ἡ αἰτία τοῦ ὕψωμοῦ τῶν κρασιῶν 3 καὶ 4 φορὰς περισσότερον ἀπὸ ὅτι ἦταν προηγήτερα, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ φέρνονται ἔστων τόπος μας σήμερα πρὸς μεγάλην μας ζημίαν ξένα κρασιὰ νοθευμέ-να μὲ χίλιας — δύο ἀλλόκοταις καὶ βλαβεραῖς γὰρ τὴν ὑγείαν ὧλων μας οὐσίαις.

Ὁ Περωνόσπορος, χειρότερος ὅς πολλὰ καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ φυλλοξήρα φαίνεται ὅτι καὶ φέτος θὰ μᾶς προσβάλῃ τ' ἀμπέλιμα, ἂν ὅλοι μας δὲν λάβωμε μὲ τὸν καιρὸ τὰ χρειάζόμενα προφυλακτικὰ μέτρα ἐναν-τίον του· σὲ τέτοιαν περίστασι ἡ καταστροφὴ θὰ εἶνε μεγαλειότερη ἀπὸ τὴν περυσινὴν.

Πέρυσι ἡ φοβερὴ αὐτὴ ἀρρώστια τῶν ἀμπελιῶν, ἀφοῦ κατάστρεψε ἓνα πολὺ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὰ στα-φύλια, δὲν ἄρισε νὰ ὠριμάσουν καλὰ, ὅσα ἔμειναν καὶ ἔστα ὕστερα ἔγεινε αἰτία ἡ κληματόβεργαις. δηλ. ἡ μάνας τῆς φετεινῆς ἐσοδείας νὰ χαλάσουν τόσο, ὥ-στε ἐλάχιστον καρπὸ νὰ μᾶς δώσουν. Μὲ αὐτὴ δὲ τὴ

κατάστασι ἂν ἀρεθοῦν καὶ αὐτὴ τῇ χρονίᾳ τ' ἀμπέλιμα
μας ἀπροφύλακτα θὰ ἀδυνατίσουν ἔλως διόλου καὶ δὲν
θὰ ῥυθμίσουν νὰ διορθωθοῦν οὔτε μετὰ 3 καὶ 4 χρόνια.

4) ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΑΞΟΥΝ Οἱ Οἱ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ

Διὰ νὰ προφυλαχθοῦν τ' ἀμπέλιμα καὶ νὰ μὴν ἀ-
δυνατίσουν περισσότερο ἀπ' ὅσῳ ἔχουν ἰδυναίσει ὡς
τώρα ἀνάγκη εἶνε ἀπὸ ὧν καὶ ὕστερα ὅλ' οἱ ἀμπε-
λουργοὶ νὰ προετοιμασθοῦν καὶ νὰ μεταχειρίζονται κά-
θε χρόνο τὰ προφυλακτικὰ ἐναντίον τῆς ἀρρώστιας αὐ-
τῆς μέτρα. ποὺ θὰ δεῖξωμε παρακάτω (ὅσῳ νὰ ξελυ-
τρωθῇ καλὰ αὐτὴ). καὶ τὰ ὁποῖα σήμερα ὅλος ὁ κό-
σμος ὁ ἀμπελουργικὸς παντοῦ συσταίνει καὶ παραδέχε-
ται ὡς πολὺ εὐκόλα καὶ ἀλήθεια ὠφέλιμα.

5) ΠΩΣ ΘΑ ΓΑΥΓΓΩΣΟΥΝ Οἱ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΖΗΜΙΑ

Τὸν περασμένο χρόνο, ὅσοι ἀμπελουργοὶ ἔδωσαν
προσοχὴ καὶ μεταχειρίσθησαν αὐτὰ τὰ μέτρα (αὐτὸν
τὸν τρόπο, ποὺ θὰ μάθετε ὅλοι κατόπι), εἶδαν μὲ τὰ
ῥαβδία τους, ποὺ λέγουμε, τὴν ὠφέλεια καὶ κατάλα-
βαν καλὰ τὴν ἀξίαν τῆς προφύλαξης.

Πιστεύομε λοιπὸν ὅτι αὐτὰ τὰ παραδείγματα,
ἂν καὶ ὀλίγα θὰ κάμουν τοὺς ἀμπελουργοὺς μας πο-
λὺ νὰ προσέξουν ἑς αὐτὸ, ποὺ τοὺς συσταίνεται καὶ
ν' ἀρχίσουν νὰ προφυλάγουν εἰς τὸ ἔξῃς τ' ἀμπέλιμα
τῶν ἀπὸ τὸν τόσῳ ἐπικίνδυνον αὐτὸν ἐχθρὸν γιὰ νὰ γλυ-
τώσουν τὴν μεγάλην ζημίαν, ποὺ φέρνει μαζὺ του παν-
τοῦ καὶ πάντοτε.

6) ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΙΞΩΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ

Διὰ τὰ ὀλίγα ἔξοδα, ποὺ φυσικὰ θὰ ἀκολουθή-
σουν, καμμιὰ φιλαργυρία δὲ πρέπει νὰ δεῖξωμε, διότι
χωρὶς αὐτὰ, (τὰ ἀναλόγως μικρὰ ἔξοδα), χάνομε ἑς τὰ
σύμματα τὸ μαζοῦλι καὶ ὄχι γιὰ μιὰ χρονίαν μένον.

(Συνέχεια)

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ
ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

„ΑΠΟΛΟΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ“
ΤΟΥ ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς „Ἱστορίας τῆς Βέρνης“).

(Συνέχεια)

Ὁ Δράκων εἰκονισθεὶς μετὰ ταῦτα ὡς θιλάσσιον

τέρας, ἄνθρωπος μὲ τὴν προτομήν. λεπιδωτὸς δὲ ἰχθύς
κατὰ τὸ λοιπὸν σῶμα, λατρευθεὶς δὲ ἐν τῇ Ἀζωθ.
Ἀσκάλωνι καὶ Γάζῃ. Ὁ Ῥιμὼν Θεὸς οἰκήσας ἐν Δα-
μασκῷ. Οἱ δαίμονες οἱ γενόμενοι μετέπειτα θεοὶ τῶν
Αἰγυπτίων ὑπὸ τὰ ὀνόματα τοῦ Ὄρου, τῆς Ἰσιδος καὶ
τοῦ Ὀσίριδος, οἱ εἰκονισθέντες ὑπὸ μορφῆς τερατώδεις
καὶ ἀπειροκάλους τύπους. Ὁ Βεριάλ, ἐπ' ᾧ οὐδεὶς οὐ-
δαμοῦ ἀνηγέρθη ποτὲ βωμὸς, ἀλλὰ συχνάκις φοιτῶν
ἐν αὐτοῖς τοῖς ναοῖς, ὁσάκις ὅλως ἄθεος καταντῇ ὁ
λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, καθὼς οἱ παῖδες τοῦ Ἥλι, οἱ
πληρώσαντες τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου πάσης διαφθορᾶς καὶ
αἰσχρότητος. Τέλος οἱ πανελλήνιοι θεοὶ, ὧν τὴν παγ-
κόσμιον δόξαν οὐδεὶς ἀγνοεῖ.

Θεὸς τιμὰς ἀπένευμεν αὐτοῖς ἡ Ἰωνία
καὶ παρὰ τοῖς τοῦ Ἰαυὸν ἐκγόνοις ἐπιμνήστο
τοῦ Οὐρανοῦ δὲ καὶ τῆς Γῆς, ἐν τῇ μυθολογίᾳ,
νεώτεροι υἱοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐκασχῶντο.
Τιτάν, υἱὸς πρωτότοκος τοῦ Οὐρανοῦ, μεθ' ὅλου
τοῦ γιγαντίου γένους του καὶ τῶν πρωτοτοκίων,
ὑπὸ τοῦ νεωτέρου του δι' ἀρπαγῆς καὶ δόλου
ἀδελφοῦ Κρόνου γυμνωθεὶς ἀπ' ὅλων τῶν πρωταίων
καὶ οὗτος δὲ ταῦτα παθὼν ὑπὸ τοῦ νεωτέρου
παντοδυνάμου του υἱοῦ Διὸς, τοῦ ὑπερτάτου
θητῶν καὶ ἀθανάτων, ὅς τευχθεὶς ἀπὸ τῆς Ῥέαν
τὴν κασιγνήτην ἔγημε τὴν Ἥραν τὴν ὠραίαν.
Οὕτως ὁ ἄρπαξ ἔγενε παμβασιλεὺς τῶν ὅλων
ἐν Κρήτῃ οὗτοι κατ' ἀρχὰς τὴν Ἰθὴν κατοικοῦντες,
ἐκείθεν μετηνάστευσαν εἰς τὴν χιονοβόλον
ἄκραν τοῦ πολυπύργου Ὀλύμπου μετοικοῦντες
καὶ ἐν τῇ μέτῃ τῶν χωρῶν τῶν αἰθερίων ζῶντες
(ὑψίστην οὐρανὸν αὐτῶν) θεοὶ ἐνθρονισθέντες,
ἐπὶ πολὺ ἀνάσσοντες ἐκράτουν ἐν Δωδώνῃ,
καὶ τῇ Δωρίδι καὶ Δελφοῖς παντοῦ ἐπενταθέντες.

Ἀπαντες οὗτοι οἱ θεοὶ καὶ πλῆθος ἄλλων κατω-
τέρων θεῶν προσέρχονται μὲ νενευκυῖαν μὲν ἔψιν, ἀλλ'
ὑπὸ ἐνδομύχου χαρᾶς λάμπουσιν, ὅτι καλῶς ἐπίσταν-
τὸ ἦθος τοῦ ἀρχηγοῦ ἐν ἀπροσπέλαστον εἰς τὴν ἀπελ-
πισίαν, καὶ ὅτι ζῶντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς καταστρο-
φῆς, ὑπάρχουσιν ἀκατάστρεπτοι πλέον, κατεστραμμένοι
ὄντες ἤδη. Ὁρθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ Σατάν καὶ πρῶτον μὲν
διστάζει, καὶ ἀμφίβολα αἰσθήματα ἀπαυγάζουσιν ἐπὶ
τῆς ὀφειῶς του, ἀλλὰ ταχέως δαμάζει τὸν δισταγμὸν
ἀναλαβὼν δὲ τὴν συνήθη αὐτῷ ἔπαρσιν, ἐμφυχώνει αὐ-
τοῦς, διὰ τοῦ λόγου πᾶν ἔχνος φόβου αὐτῶν ἱλαρῶς
διασκεδάων.

Τότε τὰ φρικώδη τοῦ ἄδου ἔργα σαλπίζουσι τὸ
πολεμιστήριον· ὁ δὲ μισόκαλος ἐχθρὸς τῆς ὑψηλίου κε-
λεύει νὰ στήσῃ τὴν σημαίαν αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς
ἀγανοῦς πεδιάδος. Καὶ ὁ τερατώδης Ἀζαζήλ ἀναπε-

ταννύει τὴν Αὐτοκρατορικὴν σημαίαν, τετυλιγμένην οὖσαν περὶ τὴν λαμπρὰν λόγχην τῆς· αὕτη δὲ ἐξελίσσεται, καὶ ὑπὸ τῆς αὖρις κολπουμένη, αἰωρεῖται καὶ λάμπει ὡς μετέωρον φωτεινὸν εἰς σκοτεινὴν καὶ ἄναστρον νύκτα·

Τὰ ὅπλα καὶ τὰ τρόπαια χρυσοῦ καὶ μαργαρίται κατακοσμοῦν τῶν Σεραφεῖν τῶν ἐνθουσιασμένων· ἐν τούτοις ὑπὸ ἰσχυρᾶς πνοῆς στενωχεύεται ἡ σάλπιγξ ἡ ταρτάρειος καὶ συμπιεζομένη, εἰς ἤχον φιλοπόλεμον ἐκρήγνυται καὶ κτένει. δολέκληρος ἡ στρατιὰ εὐθὺς ἀναπεκρίθη διὰ κραυγῆς τὰ βάραθρα σεισίστης τὰ βαθέα, καὶ φρίκη εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ ἄδου διεχύθη, ὥστε τὸ Χάος ἔτρεμε κ' ἡ νύξ ἡ πικραρχαία.

Ἐν ἀκαρεῖ δὲ φαίνονται μυρία σημαῖαι κυμαίνόμεναι εἰς τοὺς ἀέρας· τῆς παμφαυῆς αὐτῶν πορφύρας τὰς ζωηροτάτας χροαῖς θά ἐρθόνει ἡ ῥοδοδάκτυλος αὐγὴ ἑαρινῆς πρωΐας· συγχρόνως δὲ ὀρθοῦνται λεγγῶν κατάπικνα δάση· τὰ κράνη καὶ αἱ ἀσπίδες αὐτῶν συνθλίβονται συμπυκνούμεναι ἐν τοῖς καταπύκνοις αὐτῶν στοίχοις, οἵτινες χάνονται εἰς τὸ βάθος ἄπειροι καὶ ἀτελεύτητοι. Μετὰ μικρὸν δὲ, ὑπὸ τὸν μεγαλοπρεπεῖ δώριον τόνον τῶν βαρυαύλων καὶ τῶν αὐλῶν κινεῖται ἡ τῶν πολεμιστῶν φάλαγξ, καὶ ἡ μουσικὴ αὕτη φαιδρύνει τὰ ἀλγεῖνά αὐτῶν βήματα ἐπὶ τῶν τόπων, οἵτινες κατακαίουσι τοὺς πόδας των. Ἐν τάξει δὲ προχωροῦντες καὶ ἀκτινοβολοῦντες ἐκ τῶν ὅπλων, ἵστανται ἐν τῷ ὠρισμένῳ τόπῳ ἀνάμεινοντες τὸ πρόσταγμα τοῦ κραταίου ἀρχηγοῦ. Καὶ ἤδη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ γραμμῶν ἱστάμενος ὁ ἑωσφόρος ὡς πύργος πελώριος, ὑπερέχων ὅλων τῶν συνεταίρων αὐτοῦ κατὰ τὸ κολοσσαῖον ἀνάστημα, τὸ κυριαρχικὸν ἦθος καὶ τὴν αἰγλήσαν μορφήν, ἥτις δὲν εἶχεν ὁλοσχερῶς ἀποβάλλει τὴν θείαν αὐτῆς λαμπρότητα, μολονότι ἔφερε βαθείας οὐλὰς τὸ πρόσωπόν του αὐλακωθὲν ὑπὸ τοῦ θείου κεραυνοῦ, τοξεύει ἔμπειρον βλέμμα, τὸ ὁποῖον διαβιβάνει καὶ διορᾷ ἀπάσας τὰς τάξεις, σκοπεῖ τὴν εὐταξίαν τῶν μαχητῶν, τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἀναστήματα αὐτῶν, τὰ ὅμοια τοῖς τῶν θεῶν, καὶ ἀπαριθμεῖ τὰς δυνάμεις τῶν πυκνῶν αὐτοῦ λεγεόνων.

Καὶ τότε δὴ ἡ ἔπαρσις καταλαμβάνει αὐτὸν καὶ βρενθύεται εἰς τὸ ἔπακρον, διότι οὐδεμία ἄλλη ἐπίγειος στρατιὰ θά ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ. Καίτοι δὲ ταραχὴ κατῴκει ἐπὶ τῶν ὤκρων αὐτοῦ παρειῶν, ἡ γενναίότης ὅμως αὐτοῦ ἀδάμαστος ὀρᾷται, καὶ ἐπὶ τῶν ἡσυχῶν καὶ σοβαρῶν αὐτοῦ ὀφρύων ἐπαγρυπνεῖ ἀκοίμητος ἐκδίκησις. Καὶ ὅμως ἐκφεύγουσιν ἐνίοτε αὐτὸν σημεῖα ἐλέγχου συνειδήσεως καὶ συμπαθείας, ἐν ᾧ

βλέπει τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον τὰ θύματα τῆς κακίας του. ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἀπεκληρώθησαν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ βιάζεται νὰ χύσῃ ἀκούσια δάκρυα, οἷα χέουσιν οἱ ἄγγελοι ἐν τέλει, τῶν μεγιστάνων κύκλῳ αὐτοῦ ἐν σχήματι ἡμικυκλίου ἱσταμένων, κοπτόμενος ὑπὸ στεναγμῶν δημηγορεῖ διὰ μακρῶν ἀνακρινῶν εἰς αὐτοὺς τὴν προσεχῇ πλάνην τοῦ ἀνθρώπου, πλάσματος ὁμοίου σχεδὸν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαπηθησομένου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ἰποίου θά ἀναπληρώσῃ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ κενωθέντας θρόνους αὐτῶν μετὰ τὴν πτησίν των, καὶ γνωρίζοτε νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐξ ἐφόδου κατὰ τοῦ ὅσον οὐπὼ πλασθησομένου νεοφανοῦς τούτου κτίσματος, καὶ εἰ δυνατόν φείρωσιν αὐτό. Ἄλλ' ὅπως κατορθωθῇ τοῦτο, δεῖν ἐστὶ νὰ ἐξετάσωσιν τὸ πρᾶγμα ὠρίμως καὶ μετὰ πολλῆς συνέσεως.

Εἰπόντα ταῦτα ἐπευφημοῦσιν αὐτὸν οἵτε ἀρχηγοὶ καὶ ἅπανα ἡ στρατιὰ κραδαίνουσα τὰς φλογεράς αὐτῆς ῥομφαίας εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ῥηγνύουσα λυσσώδεις κατὰ τοῦ Θεοῦ ὤρυγας.

Οὐ μακρὰν ὑψοῦτο ὄρος, οὐτινος ἡ κορυφὴ ἐξηρεύετο πῦρ καὶ καπνόν, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ αὐτοῦ μάζα ἐκαλύπτετο ὑπὸ καταστίλπνου πλακῶς, ἐλεγχούσης ἀνεξαντλήτων μετάλλων στιβάδα· ὁμιλος λοιπὸν ἱκανῶν πνευμάτων πτερυγίζει ταχέως πρὸς αὐτό, ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Μαμμῶν, ὅστις πρῶτος ἐδίδάξε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἢ α λαρυρὰρχωγῇ τοὺς ἀποκρυφωτέρους τόπους σπαράττον δι' ἀσεβοῦς χειρὸς τὰ σπλάγχνα τῆς μητρὸς του γῆς, ὅπως κλέψῃ θησαυροῦς βαθείας ἐκεῖ κεκρυμμένους. Εὐθὺς δὲ ὁ τοῦ Μαμμῶν στρατὸς ὀρύττει ἐν τῇ πλευρᾷ τοῦ ὄρους εὐρύτατον ὄρυγμα, καὶ ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰ ἐνδον τὸν χρυσόν· ἑτέρα δὲ στρατιὰ πνευμάτων ἐργάζεται εἰς χῶνους πεποιημένους ἐν τῷ εὐρεῖ πεδίῳ, ὅπου διὰ καταρρακτῶν καὶ ἀπείρων ὀχετῶν φθάνουσι χεῖμαρροι ὕδατος πυρὸς ἐκ τῆς πυρίνης λίμνης. Διὰ τεραστίας δὲ τέχνης χωνεύουσι τὸ μέταλλον, διακρίνοντας αὐτὸ εἰς εἶδη, ἐκκρίνοντας αὐτὸ ἐκ τοῦ περιτοῦ ἄφροῦ καὶ ἀποκαθαίροντες· συγχρόνως δὲ ἄλλοι δι' ἀστραπιαίας ταχύτητος ὀρύττουσιν ἐν τῇ γῇ μυρίας παντοδαπὰς χεῖρας ἵνα δεχθῶσι τὰ κύματα τοῦ ἀναλελυμένου μετάλλου, τὸ ὁποῖον δι' ἐντέχνου ὀλετεύσεως παφλάζον καταρράσσεται καὶ ἐγγεῖται εἰς τὰ μυχιαίτατα τῶν χρανῶν.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ Τῇ ΕΠΙΤΕΙῳ ΜΝΗΜῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Μεθυσθέντες αὐτοὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τὴν χάριν

καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, μέλην οὐρανίαν, οἱ στυλοὶ οὗτοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ περιβόητοι ἐν οὐρανῷ, ὡς παιδίων παιγνίδια, ὡς σκιὰς λαπνούς καὶ ὄνειρα ἔβλεπον τὰς ἐπὶ τῆς γῆς βασιλείας, τὰς ἀνθρωπίνους δόξας τὰ πλοῦτη, τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰ ἀζιώματα ὡς μυίας καὶ κώνωπας ἐλογάζοντο τοὺς τυράννους, τὰς κατηγορίας, τὰ περιπαίγματα, τὰς ὕβρεις τὰ σκώμματα, τὰς μαχαίρας, τὸν στύρον καὶ τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον μάλιστα μεθερμήνη καρδίαν ἐπεθύμουν καὶ ἐζήτουν, «διὰ νὰ ἐνωθῶσιν εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ τοῦ Χριστοῦ».

Διὰ ταῦτα εὐσεβεῖς ἀναγνώσται διὰ ταῦτα ἀκριβῶς ἔκαμαν εἰς τὸν κόσμον τόσον μεγάλη καὶ θαυμάσια τέρατα καὶ σημεῖα, ἀφίνοντες εἰς ἡμᾶς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ἑποίην τόσον ἐκοτίσαν, τόσον γενναῖοι εἰς τοὺς διωγμοὺς ἐφάνησαν, τὰς ἀλυσίδας τῶν κακούργων μετὰ τήσδε χαρὰς ἔφεραν, καὶ τόσον τὸν Σωτῆρα ἠγάπησαν, ὥστε καὶ νὰ εὐχηθῶσι νὰ χάσωσι τὸν Χριστὸν καὶ χολασθῶσι μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σώσωσιν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Τοὺς γενναίους τούτους ἥρωας καὶ στρατηγούς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τοῦ Θεοῦ ζήλου, τοὺς ἀσαλεύτους πύργους τῆς κληθείας τοὺς στυλοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς διδασκάλους τῆς Οἰκουμένης καὶ λιμένας τῆς πίστεως οὔτε φιλίας οὔτε συγγένειαι σαρκική, οὔτε παρακαλέσματα τῶν συζύγων καὶ τῶν γονέων ἠμπόρεσαν νὰ ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τοῦ ἔργου των διὰ τὸ ὅποιον τοὺς ἀπέστειλεν ὁ Χριστός, ἀλλὰ αὐτοὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Β' ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὅποιον εἶδον ἀναλαμβάνόμενον ἐν τῷ Ὅρει φανταζόμενοι, καὶ τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰ τότε βραβεῖα ἐννοοῦντες, ὡς κεραινοὶ, ὡς πῦρ ὥρμουν μέσα εἰς τοὺς ἀπίστους, ἕνα καὶ μοναδικὸν σκοπὸν ἔχοντες, τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν των, καὶ μετὰ χαρὰς διὰ τοῦτο θυσιάζοντες.

Γονατιστοὶ οἱ μακάριοι αὐτοὶ φύλακες τῆς Οἰκουμένης, οἱ πάντα τὰ ἔθνη διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς συνεχοῦς δεήσεως διασώσαντες, ἐμπρὸς εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου καὶ τῶν καρφίων τοῦ Σταυροῦ, περιπαίζοντες καὶ μυκτηριζόμενοι ὑπὸ τῶν καγχάζοντων περὶ τὰ εἰδωλολατρῶν, ὡς μωροὶ διδάσκαλοι «Σὲ εὐχαριστοῦμεν ἔλεγον μετὰ διχρύων Κύριε, διότι μᾶς κατήξιώσας νὰ γείνωμεν μιμηταὶ τοῦ πάθους σου» Σὲ εὐλογοῦμεν διότι μᾶς ἔφερες εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην στιγμήν. Δέξαι παρακαλοῦμεν τὴν μικρὰν ταύτην τοῦ αἵματός μας θυσίαν, ὡς μικρὸν φόρον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τῶν πιστευσάντων στερήσεων

«αὐτοὺς καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἕως ὅτου συνδοξασθῶμεν μαζὺ εἰς τὸν οὐρανόν». «Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ Οὐ πάσα πατριὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἐνομάζεται, ἵνα δώσῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν». ¹

Τὰ μὴ ἀμβλυνόμενα λοιπὸν ταῦτα στόματα τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας, τὰ τὴν ἀθρότητα σφάττοντα, τοὺς ἀλείεις τούτους τῶν ἀνθρώπων, τὰς ἀλύσεις αὐτῶν, τὰ δεσμὰ τὰς θλίψεις, τοὺς ἀγῶνας, τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν πείνῃ καὶ δίψῃ κίκοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμοὺς τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίερον, τὸν θυτὸν τὰ ναυάγια, τὸν ἐνώπιον ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων θεατρισμὸν τοῦ σκληροκαρδιοῦ Παύλου, ὁ ὅποιος ἔστηνε σκληρὰς, δηλ. τὰς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν πάντων καταπρόνησιν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Δεσπότη, τὸν πόθον αὐτῶν περὶ τῆς κοινῆς πάντων σωτηρίας «σὺν σοὶ ἀποθνήσκωμεν ἕνα καὶ ζήτωμεν τὴν μακαρίαν ζωὴν», ταῦτα λέγω, τὰ ὅποια δι' ἡμᾶς ὑπέμειναν καὶ τὰ ὑπέμειναν οὐχὶ ὅπως τὰ περὶ ὃ λόγος, εὐκόλα καὶ ἐλαφρὰ, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἔργον καὶ τὸν πόνον καὶ τὴν αἰσθησιν τῆς καρδίας, ἔχοντες καὶ ἡμεῖς ὑπ' ὄψιν ἅς μιμηθῶμεν τοὺς ἱεραγέτους καὶ αἰωνίους τούτους τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως θεμελίους, οἱ ὅποιοι εἰς 12 θρόνους πλησίον τοῦ Σωτῆρος καθήμενοι προσεύχονται, προνοοῦν καὶ εὐλογοῦν ἡμᾶς, παρακαλοῦντες τὸν Μέγαν Θεὸν νὰ ἀξιοθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ περάσωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τοῦ κόσμου τούτου, ὅπου πλέομεν, καὶ νὰ καταντήσωμεν ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ εὐφρανῶμεθα μετ' αὐτῶν.

Ἡμεῖς, ἀδελφοί, σήμερον εὐτυχῶς, ἐπειδὴ κανεὶς δὲν μᾶς βιάζει εἰς τὴν πίστιν μας, ἀλλὰ εἴμεθα δόξα τῷ Θεῷ ἐλεύθεροι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ βασιλευθῶμεν καὶ μαρτυρήσωμεν ὅπως οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι ἐνώπιον τῶν τυράννων καὶ εἰδωλολατρῶν βασιλέων τῆς ἐποχῆς των ἐκείνης.

Τοῦτο καὶ μόνον θέλει ἀπὸ ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὸ νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς καὶ παραγγελίας Του «καὶ οἱ ἐντολαὶ Του βραβεῖαι οὐκ εἰσίν».

Ποῦ τώρα οἱ τῶν καρπῶν ἐκείνων τύραννοι, σκόνη μοναχὴ ἔγειναι; ποῦ δὲ ἡ Ἐκκλησία, μένει καὶ θὰ μένῃ ἕως εἰς τὸν Οὐρανὸν ὑψωθείσα! Ἐχομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς ἄλλους τυράννους ὅχι ὀλιγώτερον ἐπικινδύ-

νους με τοὺς ὁποίους πρέπει ἡμέραν καὶ νύκτα νὰ πο-
λεμῶμεν.

Καὶ τῷ ὄντι. Τὸν ἕνα ἀληθῶς ἀπὸ ἡμᾶς βασι-
νίζει καὶ κυριεύει ὁ δαίμων τῆς φιλαργυρίας, τῆς ῥίξης
ταύτης ὅλων τῶν κακῶν, ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ Ἀπ.
Παῦλος. Οὔτε ἑορτὰς θέλει ὁ τοιοῦτος νὰ γνωρίζῃ, οὔ-
τε Ἐκκλησίαν οὔτε συγγενεῖς καὶ ἀνάγκας — ἀρπαγὰς
μόνον τῶν ξένων πραγμάτων, τόκους, βαρεῖς καὶ ἀδικί-
ας ὀνειρεύεται. Ἄν ἀφήσῃ τὴν φιλαργυρίαν καὶ γείνη
ἐλετήμων καὶ μεταδοτικὸς, ἐμιμήθῃ τοὺς Ἀποστόλους
καὶ ἔχει τὴν εὐλογίαν τῶν «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρή-
νη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». (Ρωμ.) Ὁ ἄλ-
λος θυσιάζει τὰ πάντα ὅλα κάμνει ἄνω καὶ κάτω διὰ
νὰ δοξασθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ φανῇ μέγας
πλούσιος, δυνατὸς — καὶ αὐτὸς ἂν ἀφήσῃ τοὺς καπνοὺς
τῆς ματαιότητος καὶ μιμηθῇ τὸν Ἀπόστολον, ἀγαπῶν
τὴν ἀληθινὴν δόξαν τὴν ἐν Χριστῷ, θὰ γείνη ἀληθινὰ
μέγας καὶ θὰ λάβῃ τὴν εὐλογίαν τῶν «Δόξα καὶ τι-
μὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». (Ρωμ.) Ὁ τρί-
τος ἔχει ἄλλας ἁμαρτίας κυρία, αἱ ὁποῖαι τὸν χωρί-
ζουσιν ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ τὴν χάριν Του· πικρίζουν τὴν
συνείδησίν του· φαρμακεύουν τὴν καρδίαν καὶ τὴν ζω-
ήν του· γεμίζουν αὐτὰς ἀπὸ συγχυσεῖς καὶ ταρχαῖς
— καὶ αὐτὸς ἂν μετανόησῃ ἀληθινὰ ἀπὸ τὴν καρδίαν
του· ἂν αἰσθανθῇ τὴν δυστυχίαν του· ἂν προσέχῃ τοὺς
ἐφθαλμοὺς του ἀπὸ κάλλος μάταιον, ἂν ἐξομολογηθεῖς
κοινωνήσῃ ἀξίως, μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς σημερινούς
Ἀποστόλους καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν εὐλογίαν τῶν
«Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
ἀγαθόν». Ὁ τέταρτος εἶναι ὑπερήφανος καταφρονεῖ τοὺς
μικροτέρους του, ἀκατάδεκτος, κατηγορεῖ, μισεῖ, φθονεῖ,
βλάπτει, ἀδικεῖ, κακολογεῖ τὸν ἀδελφόν του καὶ αὐ-
τὸς ὅμως ἂν ταπεινωθῇ, ἂν παρακαλῇ τὸν Θεόν διὰ
τὸν ἐχθρόν του, ἂν τὸν ἐπαινῇ πάντοτε· ἂν μετανόησῃ
καὶ δὲν μισεῖ τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν συγχωρῇ, θὰ
συγχωρηθῇ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ θὰ εὐλογηθῇ
ἀπὸ τοὺς σημερινούς Ἀποστόλους.

Καὶ διὰ νὰ τελειώσω με ἕνα λόγον — ὅλοι μας
με τὴν ἁγίαν πίστιν μας, με τὴν μετάνοιάν μας τὴν
ἀληθινὴν, με τὴν ἐξομολόγησίν μας τὴν με καθαρὰν
καρδίαν, με τὴν θείαν Κοινωνίαν, με τὴν ἀγάπην, καὶ
τὴν ἐλεημοσύνην, με τὴν συγχώρησιν καὶ ἀγάπην τῶν
μισούντων ἡμᾶς, ὡς τρέχωμεν με μεγάλην ὑπομονήν,
καὶ με προσευχὴν καὶ προσοχὴν τῶν λογισμῶν τὴν ἐ-
πὶ γῆς ζωὴν μας, πόλεμον πολεμοῦντες ὠφελιμώτα-
τον καὶ ἀναγκασιότατον, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ καὶ δι' ἡ-
μᾶς ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη καὶ μακαρία στιγμή, κατὰ τὴν

ὁποῖαν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ θανάτου θὰ τρέχωμεν νὰ ἐ-
νωθῶμεν μετὰ τῶν σήμερον ἐορταζομένων Ἀγίων Ἀ-
ποστόλων. Τούτους ὡς βιάλλομεν τώρα μεσίτας εἰς τὸν
Σωτῆρα διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν ὁμαδί των τὸν στέφανον
τῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν,
διότι ἐπολεμήσαμεν ὡς περιώνυμοι πολεμισταὶ πόλεμον
κέρδος αἰώνιον καὶ δόξαν φέροντα, κέρδος τὸ ὅποιον ὁ-
λος ὁ τριγύρω κόσμος χρημνισθῇ καὶ χαθῇ, ὅχι μόνον
δὲν χάνεται, ἀλλ' ἀνριβῶς τότε με ὅλην τὴν μεγα-
λοπρέπειάν του φαίνεται καὶ καρποφορεῖ, εἰσάγον ἡμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν κρᾶζοντας μετὰ τοῦ ἡγεμόνος
τῶν Ἀποστόλων Παύλου «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡ-
» γώνισμαί· τὸν ὁρόμον τετέλεκα· τὴν πίστιν τετήρηκα·
» λοιπὸν ἀποκείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν
» ἀποδώσει μοι Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οὐ μόνον
» δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφά-
» νειαν Αὐτοῦ Ἀμήν». (Β' Τιμοθ.) Δ.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΩΝ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Αἱ ἐξῆς ἐπικαίρως ἀξιανθύνοντο πρωτότυποι καὶ ἀπολύ-
τως ἀγνωστοὶ πληροφόροι περὶ τοῦ ναυτικοῦ σώματος τῶν ἀξι-
ωματικῶν, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνακοινώθησαν κατὰ τὰς
«Πολεμικὰς Εἰδήσεις» τῆς Σορίας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημε-
ρίδος «La France militaire» ὑφ' ἐνός Ἀμερικανοῦ ἀξιωμα-
τικοῦ.

Ἡ ναυτικὴ Σχολὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν δὲν εὐρί-
σκεται, ὡς κατὰ παράδοσιν ἐν Γαλλίᾳ, ἐπὶ πλοίου, ὅπερ οὐδόλως
κατὰ τὸν γράφοντα ἐπιβεβεῖ ἐπὶ τῆς ἐκχυμνάσεως τῶν μαθητῶν.

Ἡ Σχολὴ αὕτη ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ὀνομάζεται «Ναυ-
τικὴ Ἀκαδημία», ἰδρυθεῖσα τῷ 1845 ἔσται ἐν Ἀναπόλει ἐν τῇ
ἐπικρατείᾳ Μεριλάνδ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν
τῇ σχολῇ κατ' ἔτος εἶναι ὁριζημένος κατὰ τὸν ἐξῆς πρωτότυπον ἀνώτα-
τον ὅρον· εἰς νέος κατὰ βουλευτὴν καὶ δέκα διὰ τὸν
Πρόεδρον. Ἐμπράκτως ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ὅστις περιλαμβάνει
100 ἢ 150, σπανίως φθάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσώπων
τῆς χώρας.

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐλαφρεῖς, καὶ τοῦ-
το πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε ἀξιωματικοὶ πρὸς
στρατολογίαν διὰ τὸν Ἀμερικανικὸν στόλον.

Εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν εἰσέρχονται νέοι 14—18 ἐτῶν,
διαμένοντες 4 ἔτη ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα δύο
ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τι πλοῖον.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν δύο πρώτων ἐτῶν, οἱ μαθηταὶ ἐπιστρέ-
φουσιν εἰς Ἀνάπολιν διὰ νὰ ὑποστῶσι τὰς ἀπολυτηρίου ἐξετάσεις.

Ἡ διδασκαλία λοιπὸν διαρκεῖ ἐπὶ ἐξαετίαν, μετὰ

τὴν τελειοποίησιν τῆς ὁποίας γίνεται ὁ διορισμός. Ὅταν οἱ διορισθῆναι νέοι τελειοθῶντες εἶναι πλ. 60, ὁ δὲ στόλος κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἔχει ἀνάγκην 25 μόνον νέων ἀξιωματικῶν, ὁ πρῶτος δὲ δίδει τὸν βαθμὸν τοῦτον μόνον εἰς τοὺς πρώτους 25· οἱ λοιποὶ 35 ἀπολύονται ἀπὸ τοῦ λήβοντος μαρτυρικῶν. ὅτι δηλ. εἶναι ναυτικοὶ ἐπιστῆμονες καὶ ἀμοιβὴν 5000 φράκων. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ τελευτῶντες 35 τελειοθῶντες χρησιμοποιοῦσι τὸ Ἀπολύτηριον αὐτῶν, εἰσερχόμενοι εἰς τὸν ἐμπορικὸν στόλον, ἢ ἐν περιστάσει πολέμου, εἰς πολέμικον, εἴτε ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ὁριστικῶς εἰς τὸν πολέμικον στόλον, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶναι υποχρεωμένοι, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἐκ τῆς θελήσεως αὐτῶν.

Πρὸς τὸ παρὸν τὸ κράτος ἔχει ἀνάγκην κατ' ἔτος 30 — 35 ναυτικῶν ἀξιωματικῶν.

Εἴπομεν ἤδη ὅτι εἶναι συγκριτικῶς εὐκόλως νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ Ναυτικὸν σχολεῖον, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ νὰ διέλθῃ τις τὴν τετραετὴ σειράν τῶν μαθημάτων δὲν εἶναι εὐκόλως. Ὁ προσωπικὸς κόπος δὲν υποβοηθεῖται. Οἱ καθηγηταὶ παραδίδουσι ἀπλῶς τὰ μαθήματα των, ἐξετάζοντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τοῦτο σύγκειται τὸ πᾶν. Οὐδεμία ἰδιωτικὴ διασάφησις δίδεται κατὰ τὴν ὥραν τοῦ μαθήματος, οὐδὲ εἰς αὐτὰς τὰς δημοσίας διαλέξεις. Διὰ τοῦτου τοῦ μέσου προτίθενται ὡς φαίνεται, νὰ ὀρίσῃσι ἐν ἐκάστῳ νέῳ τὸ ἀληθὲς τάλαντον διὰ τοῦ προσωπικοῦ ἐκάστου κόπον, ὡς καὶ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς διανοίας, δι' ἣς διακρίνονται οἱ Ἀμερικανοὶ κυρίως ἐν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Διὰ νὰ δοθῇ παράδειγμα τῆς αὐστηρότητος τοῦ διηγενοῦς τούτου ἐλέγχου, εἰς ὃν καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὑπεκκινῶν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου, ὁ ἄνω ρηθὲς ἀξιωματικὸς προβάλλει ὡς ὑπόδειγμα ἑαυτόν.

Κατὰ τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον οὗτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ναυτικὴν Σχολὴν εἰσῆλθοντες 123 ὑποψήφιοι. Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἔμειναν 54· μετὰ τὰ δύο ἐν τῷ πλοίῳ ἔτη, 44· σήμερον δὲ μετὰ εικοσαετῇ ὑπηρεσίᾳ, ὑπολογιζομένων ἐννοεῖται καὶ τῶν ἀποθανόντων, ἐν τῷ καταλόγῳ ἔμειναν μόνον 26.

Αἴτιον τούτου εἶναι ὅτι ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ στόλῳ ἡ προαγωγή γίνεται κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ἕκαστος ἀξιωματικὸς, ὅστις ἀναλβῶς τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας του πρέπει νὰ προαχθῇ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ἀνάγκη νὰ ὑποστῇ ἐν Βασιλεῦσιν ἢ εἰς Ἀγίον Φραγκίσκον ἀνάλογον τῷ βαθμῷ του ἐξέτασιν· ἐὰν δὲν ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἐξεταστὰς ἀντηλῶς, ἐξαλείφεται ἐκ τῶν στελεχῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πολέμου στόλου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας· εἰς τοὺς τῆς γραμμῆς καὶ τοὺς τοῦ μηχανικοῦ. Καὶ αἱ δύο αὗται κλάσεις ἐξέρχονται ἐκ τῆς Ναυτικῆς Ἀκαδημίας, ὅπου κατὰ τὰ πρῶτα τρία ἔτη διδάσκονται τὰ αὐτὰ πάντα μαθήματα.

Μόνον κατὰ τὰ τέλη τοῦ τρίτου ἔτους, — καὶ τὸ μέτρον τοῦτο εἰσῆλθῃ τῷ 1889 — ἀκαδημαϊκὴ ἐπιτροπὴ τῇ 30-ῃ Σεπτεμβρίου χωρίζει τὸ ἀνάλογον μέρος τῆς τάξεως εἰς ὑποψηφίους ναυτικούς· ἢ ἀξιωματικούς τῶν τῆς γραμμῆς, καὶ εἰς ὑποψηφίους ἀξιωματικούς τῶν τοῦ μηχανικοῦ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τὰ μαθήματα τῶν δύο τμημάτων διαχωρίζονται κατ' ὁλόγον.

Περὶ ἑνὸς λεπτομέρει. Οἱ καθηγηταὶ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀκαδημίαν δὲν εἶναι κυβερνητικοί. Εἶναι ἀξιωματικοὶ τοῦ στόλου, διορισμένοι ἐν τῇ σχολῇ διὰ τρία ἔτη, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων οὗτοι ἐπιστρέφουσι πάλιν εἰς τὴν γραμμὴν. Κατ' αὐτὸν

τὸν τρόπον σχεδὸν πάντες οἱ μεγαλύτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου ὑπῆρχαν καθηγηταὶ τῇ Ναυτικῇ Ἀκαδημίᾳ. Μόνον οἱ καθηγηταὶ τῶν ξένων γλωσσῶν εἶναι πολιτικοὶ καὶ ἀμετάθετοι.

Ἀς παραθέσωμεν καὶ τινὰς πληροφορίες περὶ τῶν ἱεραρχικῶν βαθμῶν τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ πολέμικῳ στόλῳ.

Τὸν ὑψίστον βαθμὸν κατέχει ὁ Ναύαρχος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἀντιναύαρχος· οὐδεὶς ναυτικὸς ἀξιωματικὸς εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἔχει σήμερον οὔτε τὸν ἓνα, οὔτε τὸν ἄλλον βαθμὸν. Κατόπιν ἔρχεται ὁ βαθμὸς τοῦ Ρεαλ-ἱμάρλ, ὅστις ἀντιστοιχεῖ τῷ βαθμῷ ὑποναύαρχου τῶν Ἑλλήνων, κατόπιν ὁ βαθμὸς Λοκωδότης μοιράρχης. Κατόπιν ὁ βαθμὸς τοῦ Πλοίαρχου, τοῦ Συνταγματάρχου, τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου, τοῦ Ὑποσυνταγματάρχου, τοῦ Ὑποπλοίαρχου, τοῦ Ταγματάρχου, κατόπιν τοῦ Ὑπολοχαγῶ, τοῦ Ὑπολοχαγῶ τῆς 2-ας τάξεως, ὁ τοῦ Μίστραν, καὶ τελευτῶν ὁ τοῦ Εὐέλπιδος. Ἰσοῦ ὁ μέσος ὅρος τῆς διαμονῆς ἐκάστου βαθμοῦ τῶν τελευταίων τεσσάρων.

Ὁ Εὐέλπις 2 ἔτη ὁ Μίστραν περίπου 8 ὁ Ὑπολοχαγὸς τῆς 2-ας τάξεως 3 καὶ ὁ Ὑπολοχαγὸς 15 ἔτη.

Ἡ προαγωγή κατ' ἐκλογὴν ἄνευ ἐξετάσεως δύναται νὰ γείνη μόνον ἐν καιρῷ πολέμου· οὕτως ὁ μοιράρχης Δρόβι μετὰ τὴν ἐν Καδίτι μάχην προδιέβασθαι εἰς τὸν βαθμὸν Ρεαλ-ἱμάρλ.

Χαρακτηριστικώτερον παράδειγμα ἐκτάκτου ἐκλογῆς εἶναι τὸ τοῦ πλοίαρχου Σαμψῶν, ὅστις ὢν κατ' ἀρχαιότητα ὑποψήφιος τοῦ βαθμοῦ Κομδότη, προδιέβασθαι κατ' εὐθέϊαν εἰς Ρεαλ-ἱμάρλ. Οἱ ναυτικοὶ Ἀμερικανοὶ ἀξιωματικοὶ εἶδον τὸν ἔκτακτον τοῦτον προδιέβασμὸν ἄνευ οὐδενος φόβου. Τέσον ἡ ἀναμφισβήτητος ἀξία τοῦ Ναύαρχου Σαμψῶν διαλάμπει καὶ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων ναυτικῶν ἀξιωματικῶν τῆς σήμερον!

Δ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐν Καθαλῇ ἐδολορονήθη ὁ ἐκεῖ διεθυντὴς τῶν Ἑλλ. Σχολείων Χαρίσης Γουσόπουλος.

ΛΑΓΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Αἱ λαϊκαὶ Σχολαί, ἐνθα τότῃ ἐργασία καὶ τότῃ ὠφέλεια παρέχεται ἐλευθέρως εἰς πάντα ἀποραχόμενον, βαίνουντι πολλαπλασιαζόμεναι ἐντε Ἀθῆναις καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν. — Δὲν θὰ ἦτο ἄραγε δυνατόν νὰ γείνη καὶ ἐνταῦθα ἔγκαιρος καὶ δραστηρία παρομοία ἐνέργεια, ἀπὸ τοῦ ἔχοντος τόσους λογίους, καὶ τίσον πλῆθος διψῶν μαθήσεως καὶ ἀναπτύξεως;

Κατὰ τὸν Ἀμερὸληπτον· ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος· Ἰωσήφ ἐδήλωσε τῷ Πάπῃ εἰς ἀπάντησιν ὅτι θὰ προσπαθῇ, τῇ βοήθειᾳ τῶν δύο συμμάχων του, νὰ ἐπιτύχῃ ἐντιμον εἰρήνην διὰ τοὺς Ἰσπανούς. Λέγεται ὅτι ἐς Οὐλαγκιτῶνας καὶ Μαδρίτης συνεννοῦνται περὶ εἰρήνης.

Ἀξινάγνωστος εἶναι καὶ ἡ παράκλησις ἣν ὁ Παγκόσμιος Σύνδεσμος τῶν γυναικῶν τὸν γενικὸν ἀποφασισμὸν ἀπευθύνει πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν:

Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας

Ἐκφράζουσαι ὑμῖν τὰς μετὰ σεβασμοῦ συμπαθείας ὑμῶν, παρα-

καλοῦμεν ταπεινὸς νὰ ἐνθυμηθῇτε τὴν σεβαστὴν χήραν. ἥτις βασιλεύει τῆς ἱπποτικῆς Ἰσπανίας. τὸν δοφανὸν βασιλέα, οὗτινος τὰ παιδικὰ ἔτη θὰ φοι-
νιχθῶσι καὶ θὰ βαρῶσιν ἐξ αἵματος.

Ἐνθυμηθῇτε ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι μάλιστα διὰ τε τὸν νικητὴν καὶ τὸν ἡττημένον. Ἀναμνήσθητε παρακαλοῦμεν τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων τῶν μαχομένων, καὶ πασχόντων ἐκ τῆς παρενοήσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐθνῶν. Φρίττουσαι ἐκ τῶν παθημάτων αὐτῶν, γυναῖκες ἡμεῖς, ὡς παρακαλοῦμεν ἐν ὀνόματι τῆς σεβαστῆς μητροπόλεως, ἵνα συνο-
μολογήσῃτε εἰρήνην ἐν ὀνόματι τῶν μητέρων καὶ τῶν τέκνων.

Εἰς σὰς, ὡ εὐγενὴς ψυχὴ, ἀπόκειται ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρώπου ἀδελφότητος τῶν λαῶν, νὰ τεύητε κλάδον ἐλαίας πρὸς τὴν κυβερνώσαν τὸσαν εὐγενῶς τὴν Ἰσπανίαν.

ΤΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

—Κατὰ τὸ διάστημα τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων εὐ-
ρεσθῆναι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ἑλλ. Σχολαρχεῖον ὁ Κ. Ἐπόπτης Κ. Ἰαθάσεφ μετὰ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως ἡμῶν Κ. Ζ. Ζέκωφ καὶ τοῦ ἐκ τῶν Ἐφόρων Κ. Δ. Ι. Τράκογλου, οἵτινες ἐξετάσαντες λεπτομερῶς τὰ πάντα ἀπεχώρησαν λίαν εὐχαριστημένοι.

—Αἱ συμφώνως τῷ προαγγελθέντι Προγράμματι ἀρ-
ξίμεναι τῇ 14 λήξαντος προφορικαὶ δημόσιαι ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα ἐλληνικῶν Παιδευτηρίων, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ἐφορείας τῆς Δημογε-
ροντίας καὶ πλήθους γονέων καὶ φιλομούσων, διεξήχθη-
σαν μετ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως, δεῖξασαι ἐκ τῶν καρπῶν ὅτι ἅπαν τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν ἐ-
ξετέλεσεν κατὰ δύναμιν ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον τῆς Ἐφο-

ρείας ἐπίβλεψιν τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ μέγα καθήκον τῆς
διαπαιδαγωγήσεως καὶ διαμορφώσεως τῆς εὐπλάστου
καὶ ὑγρᾶς νεότητος

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΟΔΗΣΙΤΩΝ»

Ἐν τῇ πρὸς ἐκλογὴν νέου Ταμίου ἀντὶ τοῦ μα-
καρίτου Κωνστ. Κουλιμάση καὶ ἐξέυρεσιν τρόπου εἰσπρά-
ξεως τῶν καθυστερουμένων Συνεδριάσει τῆς 9 ἡς μ. μ.
ὥρας τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου (11 ἄρξαμένου) παρακα-
λοῦνται νὰ συνέλθωσι πάντα τὰ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἀ-
ναγνωστηρίου ἐνδιαφερόμενα φιλόμουσα μέλη αὐτοῦ.

Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ὁ Πλείαρχος τῆς ἐξ Ὀ-
δησσοῦ πρὸς παραλαβὴν τοῦ Ἠγεμόνος καταπλευσά-
σης ῥωσικῆς θαλαμηγεῦ «Εὐκλειπὲς» κ. Ἀλέξανδρος Κυ-
ρίλλοβιτς Δριζένκος ἐξελθὼν μετὰ ἄλλων ἐπεσκέψα-
το μετὰ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τοῦ Κυβερνήτου τῆς ἐν τῷ
Εὐξείνῳ ῥωσικῆς μοίρας Ἀνθυπολοχαγεῦ κ. Οὐγκρι-
οῦμωφ καὶ τὴν Ἱερὴν Ἑλληνικὴν Μητρόπολιν τὴν δὲ
ἐπαύριον ὁ Παν. ἡμῶν Μητροπολίτης ἀνταπέδωκε τὴν
ἐπίσκεψιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, ἐνθα ὑπεδέξαντο αὐτὸν φι-
λοφρόνως καὶ προέπεμψαν μετὰ πολλῶν τιμῶν.

ΑΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Παν. Ἀγ. Βάρνης Πολυκάρπῳ Γεωργίῳ Γουναροπούλῳ.
— Σαραφείμ Πέτρου. Ἐνταῦθα. — Ἐλάδομεν ἐτησίαν ὑμῶν συν-
δρομήν. Ἐὐχαριστοῦμεν.

Ο Χ Ι Μ Ε Γ Α Λ Η Χ Ρ Ε Ο Κ Ο Π Ι Α !

Ἄλλ' ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ ἀποστέλλωμεν εἰς πάν-
τα τὴν ἐξῆς τραπέζοικεὺν ἐκ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ἀργύρου,
συγκειμένην ἐκ 56 ΤΕΜΑΧΙΩΝ ἀντὶ ἐκτάκτως συμμο-
τάτης τιμῆς.

— ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 16 ΦΡΑΓΚΩΝ.

Ἐξ Ἀμερικανικοῦ ἀργύρου «ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ»

6 περόναι

6 κοχλιάρια τραπέζης

12 κοχλιάρια

1 μέγα κοχλιάριον ζωμοῦ

» » γάλακτος

2 ποτηρεῖα δι' αἰγὰ

6 ἀγγλικά χαλύβδινα μαχαίρια. ὧν
αἱ λαβὰι ἐκ Βρετανικοῦ ἀργύρου 1-ης
ποιότητος.

6 δισκίδια ἐξ ἀγγλικοῦ ἀργ. «Βρετ.»

2 μεγαλοπρεπεῖς λυχνίαι τραπέζης

1 στραγγιστήριον τέφου.

2 λαβίδες λαχχάρεως ἐξ ἀργύρου
«Βρετανίας» 1-ης ποιότητος.

ΤΟ ΟΛΟΝ 56 ΤΕΜΑΧΙΑ

3 μαχαίρια δι' ὀπώρας λαβίδες ἐκ πορσελάνης

3 περόναι δι' ὀπώρας 1-ης ποιότητος.

6 δισκίδια «Βικτωρίας»

Τὸ ἀργυρὸς «Βρετανία» εἶναι μέταλλον λευ-
κότατον διατηροῦν ἐπὶ 25 ἔτη τὴν καθαρότητά του
ἐπ' ἐγγύτητι. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λε-
γομένων ἀγγέλλομεν ὅτι, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ
ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» τραπέζοικεὺς δὲν ἀνταπο-
κρίνεται πρὸς τὰς πληροφορίες ἡμῶν, ἐπιστρέφομεν
πᾶσαυτα τῇ πληρωθεῖσαν ἄξιαν. Ἡ τραπέζοικεὺς
αὕτη εἶναι ἰδίως κατάλληλος ὡς γαμήλιον ἢ εορτά-
σιμον δῶρον, διὰ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καὶ κα-
λὰς οἰκογενείας.

Πωλεῖται μόνον ἐν

«EXPORTHAUS RIX»

EN BIENNE 112 Praterstrasse № 16,

ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτί-
μου ἢ ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῆς. Τὰ ταχυδρομικὰ
καὶ λοιπὰ τέλη ἐπιδορῶνται τὸν ἀγοραστὴν.

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕἶΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕ-
ΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΞΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ.

10-5

©. BULMAN